

löntagarnas pengar

Olof Palme och andra socialdemokrater hävdar att den borgerliga regeringen genom att ta bort den allmänna arbetsgivaravgiften skulle lägga beslag på "löntagarnas pengar".

Bakgrunden är att regeringen i april i år, en tid efter det att avtalet träffats på den privata sektorn av arbetsmarknaden, meddelade att den i kompletteringspropositionen tänkte föreslå att den allmänna arbetsgivaravgiften helt slopades från den 1 juli. I januari hade den sänkts från fyra till två procent och tagits bort i det inre stödområdet. I budgetpropositionen hade aviserats att även återstoden skulle avskaffas, låt vara att ingen exakt tidpunkt angavs.

Men inte nog med det. När avtalet var klart för de privatanställda, betonade LO-chefen Gunnar Nilsson vikten av att regeringen inte satt med armarna i kors utan aktivt bekämpade prisstegringarna. Han påminde om möjligheten att sänka momsens i kombination med prisstopp. Vidare framhöll han, att man också kunde tänka sig "att regeringen tillgodoser arbetsgivarnas krav på en sänkning av arbetsgivaravgiften".

Gunnar Nilsson pekade alltså själv på alternativet sänkt arbetsgivaravgift. Han hade då inga invändningar. Den överraskning, som en del socialdemokrater gav uttryck åt när regeringens besked kom, kunde de därför gott ha besparat sig. Eller lyssnar de inte på LO-chefen?

"Den borgerliga regeringen och de borgerliga riksdagsledamöterna har gett företagen 4 miljarder av löntagarnas pengar", utbasunerade Metallindustriarbetareförbundet. Olof Palme ville inte vara sämre. Blä i ett anförande vid Kommunalarbetareför-

bundets kongress slog han an samma tongångar.

Vad socialdemokraterna antyder är helt enkelt att regering och riksdag skulle ha lurat löntagarna på pengar som rätteligen var deras. Sällan har den politiska propagandan nått en lägre nivå.

För det första gav regeringen i god tid besked om vad som komma skulle. Att de ickesocialistiska partierna var motståndare till den ödesdigra pålaga på näringslivet som arbetsgivaravgiften – eller löneskatten, som den också kallas – visat sig utgöra, kände dessutom alla till.

För det andra efterlyste själve LO-chefen inflationsbekämpande åtgärder från regeringen och nämnde sänkt arbetsgivaravgift som en tänkbar metod.

För det tredje kommer minskade kostnader för näringslivet att medföra lägre prishöjningar. Det är någonting som i allra högsta grad ligger i löntagarnas intresse, bl a på grund av de förhållandevis måttfulla avtal som träffats på samtliga sektorer av arbetsmarknaden.

Även av andra skäl bör nog Olof Palme och övriga socialdemokrater tala tyst om "löntagarnas pengar".

Vilket parti är det som under en följd av

år höjt de statliga och kommunala skatterna så att vi fått världens hårdaste totala skatte-tryck och helt förödande marginalskatter? Var fanns omsorgen om "löntagarnas pengar" när socialdemokraterna genomdrev en politik som lett till att normalinkomsttagaren numera får betala två tredjedelar eller rent av mer av varje löneökning och varje extraknäck i skatt?

Då hade socialdemokraterna inte en tanke på att löntagarna till äventyrs kunde ha velat behålla mer av sina intjänta pengar för eget bruk. Vad det gällde var att vidga den offentliga sektorn mer och mer. Då dög "löntagarnas pengar" utmärkt väl.

Men om detta säger socialdemokraterna idag ingenting. Däremot passar det att låta påskina att den borgerliga regeringen skulle undandra löntagarna deras egendom.

Det ligger i linje med många andra försök att suggerera fram klasskampsstämningar. För en tid sedan yttrade Olof Palme i ett anförande för studenter i Tanzania att "vi – d v s socialdemokraterna – utgör proletariatet".

Manschettproletärer i alla länder, förenen eder!

Matti Häggström